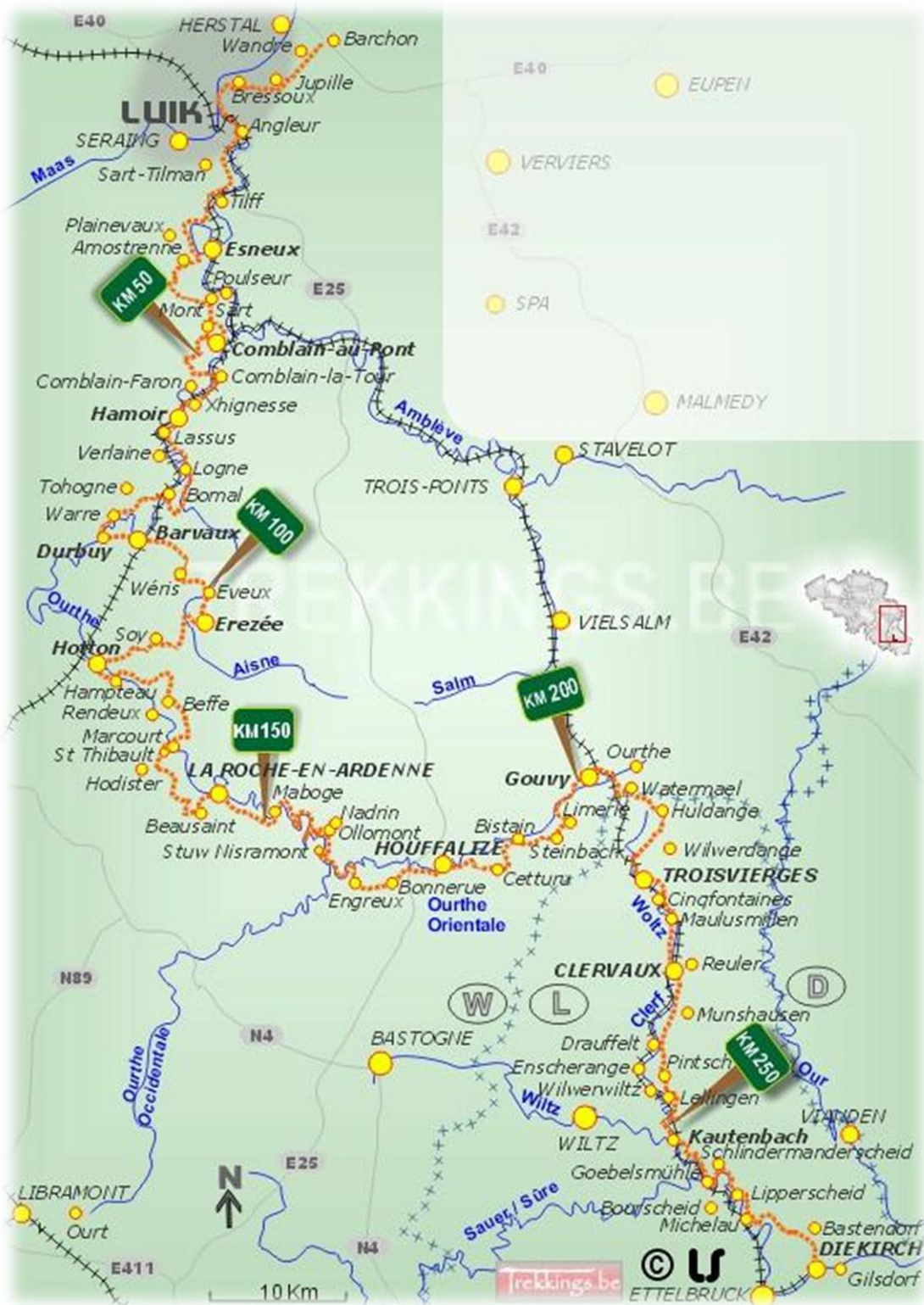

GR 57

WSE - DIEKIRCH

GR 57

Vrijdag 8 februari 2008

- Van : Visé
- Naar : Luik
- Afstand : 27 km
- Duur : 6 uur

Staf en ikzelf hebben besloten om, in een viertal weekends de GR57 te bewandelen. Deze vertrekt in Barchon en eindigt in het Luxemburgse Diekirch na zowat 287 kilometer. Er is tevens een aanlooproute van in Visé van 15 kilometer. Daarmee komt de gehele afstand op zowat 300 kilometer. Wij nemen de aanlooproute en vertrekken dus van uit Visé. De GR 57 doet vooral de vallei van de Ourthe aan. Deze GR 57 loopt voor een groot stuk door één van de mooiste riviervalleien van de Ardennen met dichte bossen en grassige plateaus. We volgen ook ruwweg de Ourthe van de monding tot in de buurt van de oostelijke bronnen.

Het eerste weekend doen we met een lichte rugzak omdat we kunnen overnachten in een jeugdherberg en in een klein hotelletje. En ondanks het nog maar begin februari is krijgen we al meteen drie dagen met maar liefst acht uren zonneshijns voorgeschoteld.

De aanlooproute gaat via de GR 5. Ondanks het mooie weer mogen we ons toch wel aan heel wat modder verwachten daar het de afgelopen dagen heel wat geregend heeft.

Met dit mooie weer zijn de boeren in de weer

Zicht op Dalhem

Het kasteel van Dalhem. We zitten nog steeds op de aanlooproute naar de GR 57

We zijn nu al een stukje voorbij Dalhem wat je nog op de achtergrond kunt zien. Het was zodanig warm dat we in onze T-shirt dienden te stappen. Deze foto werd genomen door een boer die we toevallig ontmoetten voor zijn boerderij. Bleek toch wel een uitgeweken Vlaming te zijn zeker. Deze boer wist ons ook nog te zeggen dat het eigenlijk maar 6 procent van de tijd regent in België.

Blijkbaar heeft de tram hier nog gereden.

Op de achtergrond kun je al enkele mijnterrils waarnemen in de omgeving van Luik

Het is overduidelijk merkbaar dat het de laatste tijd veel geregend heeft. Dit is dan ook niet te doen zonder degelijk schoeisel.

Na 27 kilometer bereiken we de jeugdherberg in Luik. We worden er warempel te woord gestaan in het Nederlands. De verantwoordelijke is tevens zo vriendelijk om ons een jaar lang gratis lid te maken van de jeugdherbergcentrale. We krijgen er een kamer toegewezen die we moeten delen met een jonge Engelsman, die op stage is in een labo, en met een Oost Berlijner, die in de streek op zoek is naar werk. De jeugdherberg is volledig vernieuwd en bevindt zich in een bijgebouw van de aanpalende kerk.

De jeugdherberg bevindt zich op de achtergrond.

Zaterdag 9 februari 2008

- Van : Luik
- Naar : Comblain-au-Pont
- Afstand : 40 km
- Duur : 9 uur

Vandaag vertrekken we tamelijk vroeg want we dienen zowat 35 kilometer af te leggen. Op het einde van de dag blijken het er echter zowat 40 te zijn. Onze topo is wat verouderd maar de nieuwe is nog in herdruk.

Ook hier vindt men improvisaties.

Ondanks we een stad zoals Luik door moeten, krijgen we toch nog enkele mooie stukjes voorgeschoteld. Ook de ballonvaarders profiteren van het mooie weer.

Eens Luik voorbij gaat het steeds berg op en berg af. Veel vlakke stukken zullen we niet meer te zien krijgen.

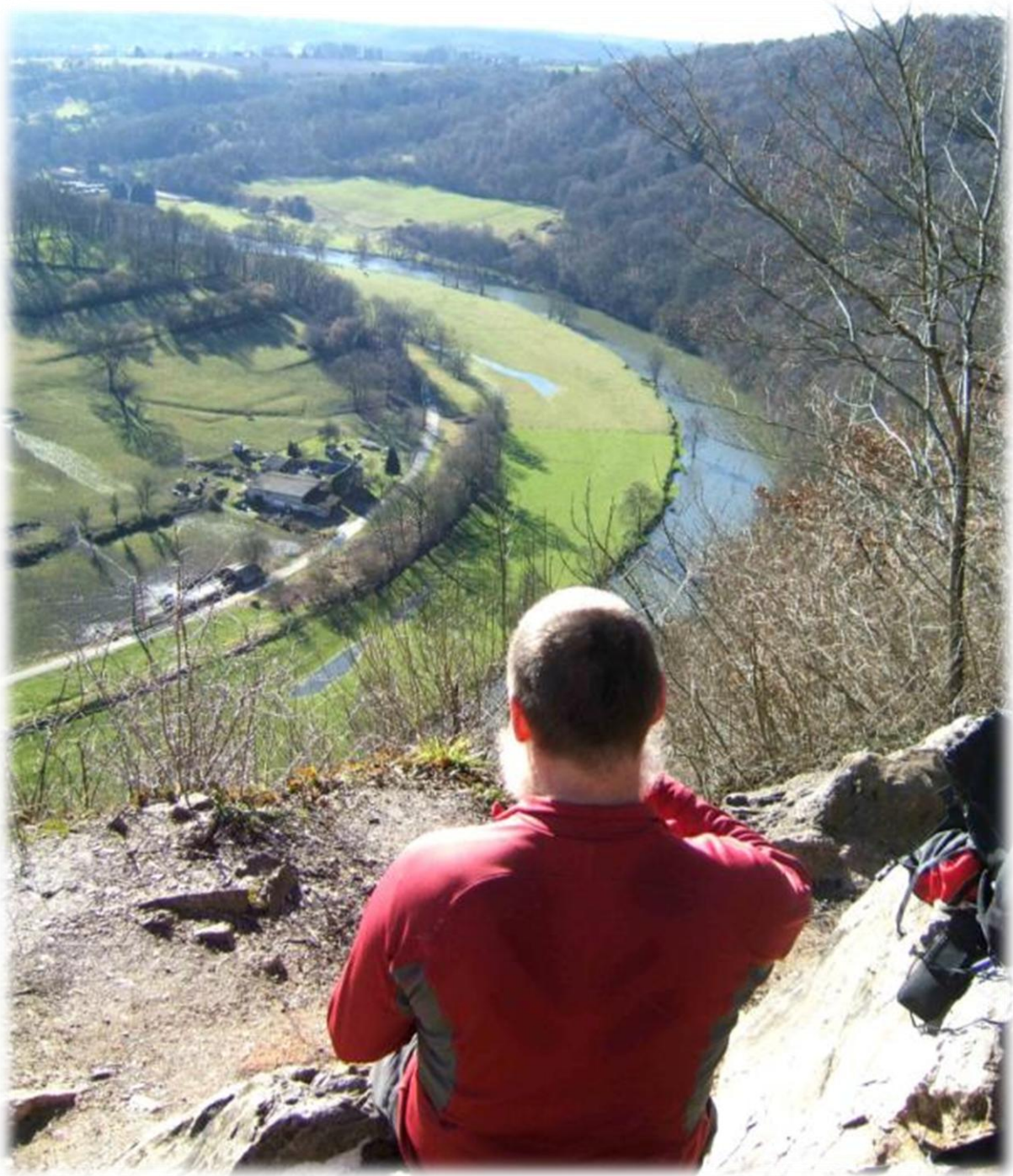

Wat zijn dit? Twee halve paaseieren? Twee schildpadden? Twee Duitse helmen? Twee halve okkernoten?

Tegen de middag vinden we een rustige picknicktafel/steen met majestueuze uitzichtpunten. Met dit mooie panorama voor ons zijn we absoluut niet gehaast om te vertrekken. Wij genieten dan ook met volle teugen van het uitzicht. De Ourthe laat zich al meteen van zijn mooiste kant zien. Let ook op de lange schaduwen gevormd door de laaghangende zon.

In Comblain-au-Pont vinden we een klein hotelletje welke wordt uitgebaat door een jong echtpaar. Dit echtpaar doet veel aan speleologie. Staf, zelf een gewezen speleoloog, wisselt zijn verhalen uit met de hoteluitbater. Er zijn deze avond dan ook heel wat holen, grotten en spleten bezocht. Beiden kunnen dan ook putten uit een massa straffe verhalen.

In het hotel zelf is er geen eten te krijgen. Gelukkig is er een klein restaurantje in het dorp met enkele exotische schotels op het menu. Staf heeft vlug zijn keuze gemaakt. Krokodil met een zacht sausje, wat groentjes en frietjes. Ikzelf hou het bij een bizonsteak met groentjes en frietjes. Ze hebben ook nog kangoeroe op het menu staan maar dat zal dan voor een volgende keer zijn. Moe maar voldaan kruipen we al vroeg onder de wol. We besluiten morgen te vertrekken van zodra het licht wordt. Dan is de grond nog wat bevroren en glijden we niet zo uit in de modder. 40 kilometer hebben we vandaag afgelegd. De afstand zelf is niet zo overdreven maar het zware parcours heeft ons toch wel wat afgemat. We besluiten dan ook om het morgen wat kalmer aan te doen.

Zondag 10 februari 2008

- Van : Comblain-au-Pont
- Naar : Hamoir
- Afstand : 20 km
- Duur : 6 uur

We zijn een van de eerste klanten bij de plaatselijke bakker. Daar het nogal vroeg is en we nog niet opgewarmd zijn, besluiten we eerst wat te stappen en nadien te ontbijten. In het hotel kon er immers ook geen ontbijt genuttigd worden. Meteen verlaten wij al klimmend het dorp.

De wit bevroren akkers van Comblain-au-Pont

Op de achtergrond “Les Roches Noires”

20 kilometer hebben we vandaag afgelegd. In Hamoir nemen we de trein terug naar huis. De introductie van de GR 57 is zeker en vast geslaagd. Het mooie weer namen we er graag bij. We kijken al uit naar de volgende etappe.

Zaterdag 8 maart 2008

- Van : Hamoir
- Naar : Durbuy
- Afstand : 26 km
- Duur : 7 uur

Om 11.00 uur staan we terug in Hamoir. Het is winderig weer maar droog. De GR ligt op slechts een honderdtal meter van het station. We gaan eerst een stukje stroomopwaarts van de Ourthe en we moeten de eerste brug over het water nemen. Vervolgens begint er meteen een stevige klim. We hadden uiteraard niet anders verwacht.

Dit is uiteraard de afdaling na de klim. Af en toe krijgen we toch nog wat zon door het dikke wolkendek. Staf heeft een nieuwe rugzak en probeert hem voor het eerst.

Je ziet dat de lente in de lucht hangt.

De everzwijnen hebben flink in de aarde gewroet

Een indiaan bewaakt een woning langsheen de Ourthe

Soms moet je ook eens door wat ondiep water ploeteren, maar dat deert ons niet. We zijn immers geen watjes.

Een dode vuursalamander

Het kasteel van Durbuy